

АЛЕКСЕЙ КОЛЦОВ ВТОРА ПЕСЕН НА ЛУДЕТИНАТА КУДРЯВИЧ

Превод от руски: Петър Алипиев, —

chitanka.info

В златно време кѣдри
като хмел се вият:
те със скръб и мъки
взеха да се бият.

Бият се, воюват,
грижата ги люби,
грижата ги люби,
гребен ги не реши.

Не с късмет и кѣдри,
не способен, волен —
издръжлив се раждай
и готов за мъки.

Век и да живееш,
с ралото да крачиш,
мъка като облак
вятър не отнася.

Зла беда — не буря,
клати планините;
ходи, не се вижда;
всичко тя погубва.

Ти от тая напаст
няма да избягаш:
търси те в полето,
в тъмното те дири.

И скимти, и плаче,
люто наболява;
где ти е късмета —
едни голи ръце...

Ту градушка падне,
ту пожар избухне...
Тия мъки вечни
на кого ли трябват...

А когато тръгваш
старците да видиш —
старите цървули
без навои слагаш.

Шапката нахлупил,
пак брада разрошил,
а кафтана скъсан
от плещите пада.

Тихомълком сядаш
зад главите чужди —
никой да не види
радост отшумяла...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.